

ment at burde foreslå nogen principiel ændring i retstilstanden på dette punkt. Ved ansættelse i et revisionselskab som i stk. 2 omhandlet sker der ingen ændring i den pågældendes ansvar som statsautoriseret revisor, idet den enkelte statsautoriserede revisor ved sin underskrift på de i selskabets tjeneste udførte arbejder har det fulde faglige ansvar herfor. Aktieselskabet som sådant vil vel efter reglen i Danske Lov 3-19-2 have et økonomisk ansvar eller medansvar for de i selskabets tjeneste stående revisorers fejl eller forsømmelser, men selskabet vil efter omstændighederne have reser-
 vent til den pågældende revisor.

Da et aktieselskab som sådant ikke kan betegne sig som „statsautoriseret revisor“ eller „statsautoriserede revisorer“, må et aktieselskab, til hvilket der er knyttet statsautoriserede revisorer, og som ønsker at angive, at man hos selskabet kan blive betjent af statsautoriserede revisorer, angive navnet på disse, f. eks. på skilt eller på brevpapir.

Om firma for statsautoriserede revisorer gælder i øvrigt de i lovgivningen om firma indeholdte regler.

Til § 12.

Den revisor, der underskriver et regnskab, bør normalt være den, der har revideret regnskabet, og det er derfor fastsat, at revisorens underskrift på regnskabet er udtryk for — medmindre andet fremgår af selve påtegningen — at han har revideret regnskabet, og at regnskabet er rigtigt opstillet på grundlag af bogføringen og opgjort under omhyggelig hensyntagen til bestående værdier, rettigheder og forpligtelser og i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelsen.

Bestemmelsen i stk. 2 er en følge af den statsautoriserede revisors personlige ansvar for det af ham udførte arbejde.

Til § 13.

Bestemmelserne om statsautoriserede revisorers inhabilitet svarer i princippet til de gældende. Stillingen i henseende til habilitet er den samme, hvad enten den statsautoriserede revisor arbejder for egen regning, som deltager i et interessentskab eller som ansat hos en anden statsautoriseret revisor eller i et revisionsaktieselskab. Man har også ment at burde fastslå, at en revisor, der selv eller hvis nærmeste pårørende har en mere betydelig økonomisk interesse i den erhvervsvirksomhed, som ønsker at benytte revisoren, vil være inhabil. Hvad der forstås ved „mere betydelig“ må afhænge af et konkret skøn, men besiddelse af aktiemajoritet i et selskab vil i hvert fald altid medføre inhabilitet i forhold til dette selskab.

I stk. 2 foreslås, at i de tilfælde, hvor der skal være flere revisorer, skal det være flere af hinanden uafhængige personer, da kravet om flere revisorer ellers ville blive uden reel betydning.

Til § 14.

Bestemmelsen i stk. 1 tilsigter en klarere formulering af forskrifterne i den gældende lov om, at statsautoriserede revisorer er pligtige at udføre de dem betroede hverv med omhu og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader.

I stk. 2 foreslås det at opretholde bestemmelsen om, at statsautoriserede revisorer ikke må betinge sig højere vederlag for deres arbejde, end der kan skønnes rimeligt. Tvistigheder om vederlagets størrelse vil kunne indbringes for domstolene. I øvrigt finder bestemmelserne i monopolloven anvendelse også for statsautoriserede revisorer, ligesom det er tilfældet for så vidt angår f. eks. advokater og læger.

Forslaget i stk. 3, hvorefter statsautoriserede revisorer ikke må betinge sig et vederlag for det udførte arbejde, der er gjort afhængigt af det økonomiske resultat af arbejdet, tilsigter at hindre, at den pågældende revisor på denne måde gør sig til part eller medinteressent i sagen, hvilket ville gøre kravet om upartiskhed illusorisk.

Ved forslaget i stk. 4, om at handelsministeren fastsætter nærmere regler for udførelse af revisionsarbejder, har man navnlig haft for øje de nugældende bestemmelser herom i §§ 12 og 13 i bekendtgørelsen om statsautoriserede revisorers virksomhed, pligter og ansvar.

Til § 15.

Bestemmelserne svarer til de gældende, men har ikke hidtil været optaget i lovteksten. Det forudsættes, at revisormedarbejderne udfører deres arbejde under den statsautoriserede revisors ansvar. Bestemmelsen i stk. 2 tilsigter at sikre, at der ikke antages flere unge medarbejdere, end man kan give en forsvarlig oplæring. I stk. 3 foreslås det, at det i selve loven fastsættes, at principalen har pligt til at beskæftige medarbejderne ved sådant almindeligt forefaldende revisionsarbejde, som kan gøre dem egnet til senere at få beskikkelse som statsautoriseret revisor, og til at give dem adgang til at deltage i den teoretiske uddannelse til revisoreksamen.

Til § 16.

Medens en statsautoriseret revisors overtrædelse af lovens bestemmelser i almindelighed vil kunne forfølges i medfør af lovens § 19 enten af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer eller af handelsmini-